Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. – Wydana i rozesłana dnia 25. czerwca 1895.

Treść: № 82. Obwieszczenie, którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872.

82.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1895,

którem podają się do wiądomości postanowienia dodatkowe do porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą nowy porządek miar i wag został zaprowadzony, podaje się do wiadomości publicznej następujący dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) wydany przez c. k. Komisyą główną miar i wag.

Wurmbrand r. w.

Dwudziesty dziewiąty dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §§. 41 aż do 45.

O przyjmowaniu do sprawdzania gazomierza suchego konstrukcyi Emila Haas w Moguncyi.

Emil Haas w Moguncyi przedstawił Komisyi głównej miar i wag gazomierz suchy, którego szczegółowe własności poznać można z dołączonego opisu i rysunku.

Gazomierz ten pozwala się przyjmować do sprawdzania i cechowania.

Pod względem postępowania przy sprawdzaniu, jakoteż cechowania, granicy błędów i opłat stosują się odnośne postanowienia, wydane dla gazomierzy suchych (Dodatek trzeci do Porządku sprawdzania miar i wag i do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19. grudnia 1872, ogłoszony w Dzienniku ustaw państwa z dnia 17. sierpnia 1876 pod Nr. 107).

Gazomierze w mowie będące oznaczać należy w świadectwach sprawdzenia i regestrach sprawdzenia nazwą "Gazomierze suche systemu Haasa".

Opis gazomierza suchego konstrukcyi Emila Haas w Moguncyi.

Gazomierz ten składa się z następujących części:

a) z puzdra,

b) z naczyń miarowych,

c) ze stawidła z liczydłem.

a) Puzdro (fig. 1) ma kształt skrzyni prostokątnej, w której ścianach osadzone są dwie rury, po jednej stronie wchodowa a, po drugiej wychodowa b.

Górna część tego puzdra zawiera stawidło, jakoteż w związku z nim zostające liczydło; część dolna zawiera oba naczynia miarowe (puszki miarowe).

 b) Puszki miarowe zrobione są z metalu i każda z nich składa się z dwóch połów.

Fig. 3 przedstawia widok puszki miarowej, fig. 4 jej przekrój poziomy a fig. 5 przekrój poprzeczny.

W każdej z tych dwóch puszek miarowych umieszczona jest przegroda ruchoma s (fig. 4), zrobiona z błony gazu nie przepuszczającej, dzieląca wnętrze puszki miarowej na dwie komórki miarowe.

Błona, jak to widać na fig. 4, jest po większej części z obu stron nakryta dwiema parami płyt metalowych, któreto płyty są ze sobą po dwie przez znitowanie połączone. Do każdej z tych par płyt przytwierdzony jest pionowy wal p a względnie p i (fig. 1 i 2), który przez zeszczelnienie dławnicowe przechodzi do górnej części puzdra.

Oba wały p i p 1 działają na stawidło i na

liczydło.

c) Stawidło i liczydło.

Stawidło urządzone jest podobnie jak u machiny parowej sprzężonej.

Dwa suwaki muszłowe v i v 1 (fig. 1 i 2) poruszają się, nie przepuszczając gazu, na zwierciadłach suwakowych do nich należących, których plan w większym rozmiarze wykonany przedstawia fig. 6.

Obadwa zwierciadła suwakowe zrobione są z jednego kawałka, z którego wychodzi pięć otworów a względnie kanałów.

Otwory 1 i 2 zapomocą kanałów k_1 r_1 i k_2 r_2 (fig. 2) zostają w związku każdy z jedną przestrzenią miarową jednej, otwory 3 i 4 zapomocą kanałów k_3 r_3 i k_4 r_4 , każdy z jedną przestrzenią miarową drugiej puszki miarowej. Otwór środkowy obu zwierciadeł suwakowych łączy się zapomocą otworu 5 (fig. 6) i rury $\bar{\imath}$ (fig. 1) z rurą wychodową b (fig. 1).

Ruch suwaków muszlowych wywołują wzmiankowane wyżej wały p i p_1 (fig. 1), do których górnych końców przytwierdzone są drążki m i m_1 i zapomocą prętów c i c_1 działają na oba suwaki muszlowe.

Oba drążki m i m 1 są nadto jeszcze połączone przegubowo z obu drążkami korbowymi d i d 1, zapomocą których ustawione pod kątem mniejszym niż 90° korby g i g 1 wału liczydła w wprawiane są w obrót w taki sposób jak to dzieje się u machiny parowej sprzężonej.

Ponieważ suwak muszlowy v (fig. 2) jest połączony z drążkiem m_1 a suwak muszlowy v_1 z drążkiem m, przeto korba, na którą działa jedna puszka miarowa, wpływa na suwak muszlowy drugiej puszki miarowej i odwrotnie.

Ruch gazomierza, jak to już wyżej przy stawidle nadmieniono, jest całkiem podobny do ruchu machiny parowej sprzężonej, z tą różnicą, że zamiast tłoków parowych, działają błony puszek miarowych.

Gaz wchodzi do gazomierza rurą wchodową a (fig. 1) i dostaje się przez jeden z nienakrytych otworów 1, 2, 3, 4 (fig. 6) zwierciadła suwakowego i przez należące do niego kanały łączące do puszki miarowej, i porusza błonę jak tłok parowy a tem samem wał p, drążek korbowy d, korbę g itd.

Gaz za błoną dostaje się podobnie jak para wybuchająca machiny parowej, przez 5 (fig. 6), *i* i *b* (fig. 1) do rury wychodowej, podczas gdy liczydło z regestruje ilość obrotów wału *w* a względnie ilość gazu.

Wiedeń, dnia 10. maja 1895.

C. k. Komisya główna miar i wag:
Arzberger r. w.

